Č. 2538.

Školství. — Státní osoby učitelské: Opětné propočítání služební doby profesora státní školy průmyslové, jemuž už služební doba byla propočtena v jeho dřívější vlastnosti profesora střední školy.

(Nález ze dne 23. června 1923 č. 10.999).

Věc: PhDr. Bohuslav N. na Smíchově proti ministerstvu školství a národní osvěty stran započtení služebního roku.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l, který byl dříve profesorem gymnasia v Praze II., později v D., byl výnosem žal. úřadu z 27. srpna 1921 jmenován profesorem na státní průmyslové škole na S. s účinností od 1. září 1921 a zařazen do 1. platového stupně 7. hodnostní třídy. Výnosem z 26. září 1921 propočetla zškr st-li jako profesoru gymnasia služební dobu tak, že mu k poslední započitatelné době služební, jejíž počátek byl stanoven na 1. května 1910, připočetla jeden rok zkušební a stanovila nový počátek započtené doby služební na 1. května 1909 a zařadila jej dne 1. ledna 1921 do požitků VIII. hodnostní třídy 1. stupně a do 2. stupně od 1. května 1921.

Podáním z 15. prosince 1921 žádal st-l žal. úřad o započtení zkušebního roku, který konal od 17. prosince 1909 do 16. prosince 1910 na státním gymnasiu na K. V. a který mu byl již uvedeným výnosem zškr-y započten, dále pak o započtení 7 měsíců, které ztrávil po úplné aprobaci od 1. ledna 1911 do 31. července 1911 jako konstruktér v elektrotechnické firmě A. G. na K. V., do celkové služby na základě §§ 6 a 15 vl. nař. č. 666 ex 1920.

Nař. rozhodnutím započetl žal. úřad st-li na základě zákona č. 222 z roku 1920 z doby ztrávené v praksi technické 4 měsíce a 20 dnů, avšak vyslovil, že k započtení jeho zkušebního roku nemohlo býti přihlédnuto, poněvadž jeho započtení bylo zškr-ou provedeno již po jmenování st-le profesorem na státní průmyslové škole a poněvadž není pro průmyslové školy předepsán. Na základě tohoto započtení byl st-li dnem 11. prosince 1922 přiznán nárok na požitky 2. stupně VII. hodn. třídy.

Rozhoduje o stížnosti vycházel nss z těchto úvah.

Stížnosti jest dáti za pravdu, že započtení a propočtení služební doby podle zákona č. 222 provésti má podle §u 26 vl. nař. č. 666 ex 1920 onen úřad, který dne 1. ledna 1921 byl příslušným k poukazování požitků zaměstnancových a že tedy propočtení služební doby st-lovy stalo se správně zškr-ou. Nelze však přehlédnouti, že toto započtení a propočtení provedené výnosem zškr-y z 26. září 1921 provedeno bylo pro st-le v jeho vlastnosti profesora střední školy, a že vzhledem k tomu bylo započtení zkušebního roku odůvodněno předpisem §u 6, věta 2 téhož nař.; zároveň však platil při onom propočtení pro st-le jakožto profesora školy střední též předpis 1. věty téhož §u, podle něhož se propočítává celá pro postup započitatelná služ. doba přesahující 4 roky.

Tímto propočtením provedeným zškr-ou byly u st-le zákon č. 222/20 a nařízení č. 666/20 provedeny.

Když pak po st-lově jmenování profesorem státní školy průmyslové žal. úřad jeho služební dobu znovu propočetl a to tím, že neodečítaje ony 4 roky zmíněné v § 6 nař. č. 666/20 výnosem z 27. srpna 1921 jemu od 1. září 1921 přiznal požitky 1. platového stupně VII. hodnostní třídy a nař. výnosem započetl mu ještě dvě třetiny jeho soukromé služby tovární a přiznal mu od 11. prosince 1922 požitky 2. stupně VII. hodnostní třídy, tedy požitky značně vyšší, než jaké st-li příslušely podle propočtení provedeného zškr-ou, pak nemůže býti shledáno porušení práv st-lových v tom, že jemu žal. úřad nař. rozhodnutím nezapočetl také ještě zkušební rok, když právě zároveň hodnotil služební dobu jeho příznivěji, a nemůže se st-l domáhati důvodně toho, aby přes toto výhodnější započtení služební doby i do nynějšího jeho služebního poměru započten mu byl zkušební rok, ztrávený na škole střední.

Tento nárok nemůže zejména vyvoditi z předpisu §u 20 a §u 10 nařízení č. 666, poněvadž právě, jak již uvedeno, započtení a propočtení provedené nař. rozhodnutím jest příznivější, než propočtení, na které st-l ke dni 1. lednu 1921 podle nařízení č. 666/20 měl právní nárok.

Vzhledem k tomu bylo tedy stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Pro úplnost budiž vzhledem k vývodům odvodního spisu ještě podotknuto, že předpis lit. e) §u 3 zákona ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876 nebyl zákonem ze dne 2. listopadu 1918 č. 3 Sb., §u 2 č. 2, v platnosti zachován.

Č. 2539.

Domovské právo (Slovensko): Může obec předepsati taxu za uznání nabytí domovského práva podle § 10 zák. čl. XXII: 1886?

(Nález ze dne 23. června 1923 č. 11.039).

Věc: Dr. Desider G. v Bardiově proti správnímu výboru župy šaryšské v Prešově stran poplatku za udělení domovského práva.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná:

Důvody: Rozhodnutím z 30. prosince 1921 předepsal výbor městského zastupitelstva svobodného města Bardiova st-li taxu 2000 K za udělení domovského práva v Bardiově.

Správní výbor župy šarišské v Prešově nař. rozhodnutím z 21. dubna 1922, zamítnuv odvolání, usnesení městského zastupitelstva v Bardiově z důvodů v něm uvedených, potvrdil.

Ve stížnosti se namítá, že jest nař. rozhodnutí v rozporu se zákonem, poněvadž st-l jest úředníkem a domovské právo mu tedy nepřísluší soukromě, nýbrž má jakost veřejnou. — — — — —

Námitku hořejší neshledal nss důvodnou.

Žal. úřad, potvrdiv rozhodnutí I. stolice z jeho důvodů, vycházel zřejmě z téhož skutkového a právního základu jako stolice I. Rozhodnutí I. stolice zakládalo se na žádosti, jíž se st-l domáhal výslovně uznání, že nabyl domovského práva v Bardiově již dnem 8. října 1898 vydržením ve smyslu § 10 zák. čl. XXII z r. 1886. Městský úřad v B. vydržení uznal a předepsal za uznání to st-li ve smyslu § 14 uved. zák.